

Knihovna roku 2016

Biblioterapie pomáhá

Za průkopnické prosazení biblioterapie v rámci preventivních programů na podporu duševního zdraví a integrace osob se specifickými potřebami dostala Knihovna Kroměřížska, p. o., hlavní cenu Knihovna roku 2016 v kategorii „významný počin v poskytování veřejných knihovnických a informačních služeb“. Do Kroměříže jsme se zajeli podívat, abychom hovořili s ředitelkou Šárkou Kašpárkovou a knihovnicí Marcelou Kořínkovou.

Zuzana Pacinová

Ocenění Knihovna roku uděluje ministr kultury od roku 2003. Ředitelka knihovny Šárka Kašpárková má z ocenění radost. „Je to už naše druhá státní cena. První jsme dostali v roce 2005 za oblast vzdělávání. Každoročně zve Ministerstvo kultury členy Ústřední knihovnické rady, jejíž jsem členkou, na udělování cen Knihovna roku. Nejinak tomu bylo letos. Knihovna přihlásila biblioterapii, ale moc jsme nedoufali, že uspějeme. Když se mě z Ministerstva kultury ptali, jestli do Prahy přijedeme, začalo mi to vrtat hlavou. S Marcelou (knihovnice Marcela Kořínková, která se biblioterapií zabývá – pozn. redakce) jsme si říkaly, že

dokud nebudeme mít cenu v ruce, nemůžeme tomu věřit. Když jsem na ceremoniálu vyhlášení cen slyšela nominace knihoven v naší kategorii, v duchu jsem si říkala, že bychom cenu mohli dostat, protože biblioterapii zatím nedělá nikdo,“ vypráví Šárka Kašpárková.

Biblioterapie byla známá již dříve, ale v knihovnách u nás se nevyužívala. Mezi dalšími terapiemi, jako je třeba známější muzikoterapie nebo arteterapie, byla biblioterapie popelkou. Šárka Kašpárková se s pojmem biblioterapie poprvé setkala na vysoké škole a zaujal ji. Jenže ke správné biblioterapii je potřeba spojení knihovníka a specialisty, který umí pomáhat lidem s duševními problémy nebo onemocněními. Když knihovník doporučuje četbu, to ještě není biblioterapie, chybí tam provázanost na psychické poruchy nebo nemoci a snaha klientovi pomoci. „O biblioterapii jsme se původně pokoušeli asi před deseti lety, ale to ještě nebyla biblioterapie v pravém slova smyslu. Tehdy má kolegyně chodila do Psychiatrické nemocnice v Kroměříži povídat si s pacienty a číst jim. Napadlo mě, že je velká škoda, že skutečnou biblioterapií se nikdo nezabývá. Až má současná kolegyně Marcela Kořínková (rozhovor čtěte na str. 10 a 11 – pozn. redakce) se biblioterapií začala podrobně zabývat. Spojila se s psychologkou Hanou Paštekovou a spolu začaly plánovat, jak klientům pomoci. Pro knihovníky

jsme připravovali i semináře o biblioterapii,“ vysvětluje ředitelka Knihovny Kroměřížska. Chci upozornit, že kniha na čtenáře může působit i negativně. Jako příklad můžeme uvést slavnou knihu J. W. Goetha Utrpení mladého Werthera. V době, kdy Goethe knihu napsal, vyvolala u některých mladých čtenářů sebevraždy. Pokud jedinci nejsou vyrovnaní a smutný osud románového hrdiny si přisvojí, mohou být dopady i negativní, jako v uvedeném případě.

Zamýšlím se nad tím, jestli biblioterapii může provozovat i malá základní knihovna. „Myslím, že může, jenže knihovnice v základní knihovně je obvykle zaměstnaná třeba jen na půl úvazku a v takovém případě má poměrně dost co dělat, aby stihla zajistit základní služby knihovny a na další aktivity jí nezbyvá tolik času,“ vysvětluje Šárka Kašpárková, „přitom biblioterapie potřebuje čas,“ dodává.

Se Šárkou Kašpárkovou jdeme na prohlídku po knihovně a povídáme si o tom, že dnešní knihovny už dávno neplní jen úlohu půjčování knih čtenářům. Staly se místem komunitního setkávání a organizují aktivity pro děti, dospělé i seniory, kteří sem mimo jiné chodí studovat univerzitu třetího věku. „Určitě se nenudíme,“ směje se Šárka Kašpárková, „spíš nevíme kam dřív skočit.“ ■

Šárka Kašpárková

